

ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ [^]® ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਉਪ- ਪਰਕਸ਼ * x ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਤੇ ਹੋਰ FC[^]ter ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ- ਹਮਾਮ ਸਿੰਘ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫੀਸ। ਜੇ. ਜੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸੇ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਕਿ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣਯੋਗ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਵੱਖਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 1953 ਦੇ XXXI ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (iv) (c) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1953 ਦੀ ਰੀ-ਗੁਲਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 139 ਵਿੱਚ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਲੇਵੀ ਯੋਗ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 1 ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 1 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।

ਕਪੂਰ, ਜੇ

ਕਪੂਰ, ਜੇ ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਕਪੂਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸੇਠ ਮੁੰਨਾ ਲਾਲ, ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ।

1954

1951 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 860

-----ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਸੁਟ — “ ਨਵੰਬਰ, 23 ਨੂੰ” ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਹੈ” ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸਮਾਨ —ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਵੇਚੇ ਨਾ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਨ ਵਜੋਂ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ— ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮਾਲ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਖਤਰਾ—ਸੇਲ

ਆਫ ਗੁੱਡਜ਼ ਐਕਟ (1930 ਦਾ III)—ਸੈਕਸ਼ਨ 54(2)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ. ਐਲ. ਮਧੋਕ, ਪਹਿਲੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਮਿਤੀ 4 ਅਗਸਤ, 1951 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀ ਏ. ਐਨ. ਭਨੋਟ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮਿਤੀ 4.

ਵੇਲ. VIII] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 905 18 ਦਸੰਬਰ 1950, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ
ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੈਰੀ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ।

1. ਡੀ. ਦੁਆ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

AN ਗਰੇਵਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

Kapur, J.

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਘ ਦੁਆਰਾ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ
ਜੱਜ ਐਸ ਐਲ ਮਧੋਕ ਦੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ
ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ
ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

30 ਜਨਵਰੀ 1947 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਮੁੰਨਾ ਲਾਲ ਨੇ 'ਕੇਬਲ ਤਾਰਾਂ' ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ
ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। 7,60,000 ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ
ਮਾਲ 'ਜਿਵੇਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਹੈ' ਦੀ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਵੇਚਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। 25 ਫਰਵਰੀ,
1947 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਬਚਾਅ
ਪੱਖ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਮਾਨ
ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। 28 ਫਰਵਰੀ 1947 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਹ ਸਾਮਾਨ ਵੇਚਣਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ
ਕਰਕੇ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 31 ਜਨਵਰੀ, 1947 ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੋਣ ਤੋਂ
ਬਾਅਦ, ਮੁਦਈ ਨੇ 1000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ। 30,000 ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ
ਦੀ ਸਹੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। 16 ਮਾਰਚ 1947 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੇ
ਜ਼ਮਾਨਤ ਰਾਸ਼ੀ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ
ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਨੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ
ਉਸਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ
ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਸ ਲਈ ਪਾਬੰਦ
ਸੀ। ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਵੇ. ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ
ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਜੇਖਮ
'ਤੇ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ
ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ

ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਾਂਭਠਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ
ਅਧੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੈ।

*The Union of
India
v.
Seth Munna
Lal
Kapur, J.*

ਲਈ ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਗਰੇਵਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ-ਰਿਵਾਜਕ ਪੈਡੈਂਟ ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਡੀਅਨ ਸੇਲ ਆਫ ਗੁੱਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54(2) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿਚ ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੁੱਲਾ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਇੰਡੀਅਨ ਸੇਲ ਆਫ ਗੁੱਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 230 ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਰੀਸੇਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਗਲਤ ਰੀਸੇਲ ਖਰੀਦਦਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ

ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਹੱਕ ਇੱਕ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਗਰੇਵਰ ਨੇ *ਜਮਾਲ ਬਨਾਮ ਮੁੱਲਾ ਦਾਉਦ ਸੰਨਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ* (1) ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਉਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਸੀ ਕਿ ਉਲੰਘਣਾ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ।

ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸੂਟ ਜੋ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ

ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਟੇਰ ਕਰਾਂਗਾ।
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ
ਉਸਦੇ ਖਰਚੇ ਹੋਣਗੇ।

(1) ILR 43 ਕੈਲ. 493 (ਪੀਸੀ)

*ਡਿਸਕਲੇਮਰ - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ
ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ
ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ
ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ
ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।*

Deepak Kataria, Translator.